

ATT JOHANNES JÖNSSON (1825) blev hemmansägare vid så unga år kan av allt att döma ha en inte ovanlig förklaring: Hans flickvän, Petronella Andersdotter, från grannsocknen Vinberg, hade blivit med barn. En sådan upptäckt kunde i deras sedesamma tid bara leda till giftermål. Ingen tid att försitta. Så Johannes fick skyndsamt kasta sadeln på hästen och ta sig i galopp upp till prästgården för att boka tid för bröllop. Detta ägde rum i Stafsinge kyrka den 26 juni 1847. Ännu en ung familj hade etablerats i Olofsbo.

There was a simple explanation for Johannes Jönsson becoming a farmer at such a young age. His girlfriend, Petronella Andersdotter, from the neighbouring village of Vinberg, had become pregnant. Such a happening could then only result in marriage. There was no time to spill. Johannes rode his horse to the vicarage to book an appointment for his wedding which took place in the church of Stafsinge on 26th June 1847. So another young family had been established in Olofsbo.

Johannes Jönssons familjedata / Johannes Jönsson's dates of family

5. GEN:

Johannes Jönsson, född/born 1825-01-04, död/dead 1912

Petronella Andersdotter, född/born 1821-03-30, död/dead 1888

6. GEN:

Bengt August, född/born 1847-09-12, död/dead 1935

Anna Josefina, född/born 1849-08-17 (USA-Brooklyn, NY)

Nils Aron, född/born 1852-03-06 (USA)

Johanna Beata, född/born 1857-07-28

Bengt, född/born 1861-04-24 (USA)

Efter bara sex år i Olofsbo flyttade Johannes och Petronella den 12 oktober 1853 till Askhult i Morups socken troligen för att få bruka en sådan bördigare gård som just Askhult var. De medförde då Bengt August (6 år), Anna Josefina (4 år) och Nils Aron (1 år). Där föddes sedan Johanna Beata (1857) och Bengt (1861). Gården, bland ett tiotal andra i byn Askhult, kallades av byborna för Torsens, sannolikt efter en ägare under danska tiden, som hette Torsen. Detta i likhet med andra gårdar benämnda efter ägare eller tidigare ägare eller hantverkare, såsom Jakobs, Norängens, Severines, Stenhuggarns.

After only 6 years in Olofsbo, on 6th October 1853, Johannes and Petronella moved to Askhult in the parish of Morup. They probably did this to be able to work a more fertile farm as Askhult was. They brought their children, Bengt August (6), Anna Josefina (4) and Nils Aron (1) In Askhult Johanna Beata (1857) and Bengt (1861) were born. The farm was called "Torsens" probably

after a former owner from the Danish Age. This was true for other farms in Askhult as well, like "Jakob's, Norängen's, Severine's and the Stone cutter's".

Gården Askhult kom sedan att gå i slakten i närmare hundra år tills den avyttrades 1946 för att styckas upp i större brukningsenheter i den förändringstid som det 2. världskriget skapat. Det är här ättlingarna från och med den 6. generationen (emigrantgenerationen) har sina rötter. Boningshus och en vinkelbyggnad står ännu kvar och används i dag (2006) som sommartorp för stadsbor.

The Askhult farm then belonged to the family for almost 100 years. It was sold in 1946 to be added to bigger farming units due to changes in conditions after WWII. Askhult is the farm where the descendants from the 6th generation (the generation of the emigrants) and onwards have their roots. The house and the stable building are still there and are now used as a vacation house for the summer.

Driften av en bondgård av Askhults storlek - en häst och fyra kor - gav i normala fall tidsutrymme för dagsverken på större gårdar och därmed kontanta inkomster. Var gården större fanns inte sådan möjlighet, men den hade i stället större avkastning. Johannes klarade av sina fem barn inte minst med hjälp av husbehovs-

fiske. Personer som känt honom har kunnat beskriva hur han ännu som pensionär (han dog vid 87 års ålder) tog sig ned till Kattegatt (2 km) optimistiskt medförande en skottkärra för att föra hem halvmeterlånga torskar och stekpannsstora rödspättor. Inget motsäger antagandet att barnfamiljen levde ett normalt liv för sin tid.

To work a farm of the size of Askhult - one horse and four cows - normally left the farmer time to do day's work at bigger farms and through that earn money. This opportunity did not exist with a bigger farm where the farmer didn't have time to go out and earn extra money, but then he did not need to. Johannes and Petronella managed to raise their five children also with fishing for them to eat. People who knew Johannes have told how, at the age of 87, he walked a mile and a quarter to the sea to bring back 2-foot-long cod and frying-pan-sized plaice. Nothing contradicts the assumption that their family led a normal life for their time.

Ett normalt liv i en onormal värld. Sverige hade klarat av alla sina många krig, men hela Europa sjöd av revolutioner och upplopp i den stora industriomställningen. Det närmaste Johannes och hans familj kom ett krig var dock när de 1854 fick se stora brittiska krigsfartyg på väg in i Östersjön för att bombardera Åland i det pågående Krimkriget.

A normal life in an abnormal world. Sweden didn't take part or become involved in wars, but all Europe was struck by revolutions and riots in the process of industrialization. The closest Johannes and his family came to a war was when in 1854 the British Navy was seen on its way to the Baltic Sea to bomb Åland (an island) in the course of the Crimean War.

Då, i mitten av 1850-talet, hade Bengt August som den förste i släktkedjan fått börja i organiserad folkskola och syskonen följde efter i en tioårsperiod, som mest fyra på en gång i de olika årskurserna. Detta höjde givetvis livskvaliteten förutom det att de kunde få potatis till torsken i stället för rovor till middag, när de kom hem från skolan på eftermiddagarna.

In the mid 1850s Bengt August was the first person of the family to start regular school and his brothers and sisters then followed. Classes were small, only four pupils at the most in the beginning. School certainly raised their quality of life.

Tröskning av säden, råg och havre, skedde med slaga på alla gårdar i Morup ända till slutet av 1800-talet, då mekaniska tröskverk kom i bruk. Säden kunde sedan köras till väderkvarnen vid Kvarnagård, nära intill Askhult, för att malas till gröpe för djuren och bakmjöl för folket. Denna gamla väderkvarn monterades ner med

tiden och står idag som kulturminnesmärke på Galgberget i Halmstad, där nutida hallänningar kan slinka in och leta i alla dunkla vrår efter den sagolika drömboksflickan Beatrice Aurore.

The threshing of the crops, rye and oats, was done by flail up until the end of the 19th century. Not until after then did mechanical threshers come into use. After threshing, the grain was brought to the windmill at Kvarnagård close to Askhult to be ground into groats for the animals and flour for the people. This old windmill was dismantled and moved to Halmstad where it can be seen today as a listed building.

Året 1867 var Bengt August och Anna Josefina i övre tonåren och hade dittills fått försörja sig som dräng och piga på någon gård, kanske i Morup, kanske i Olofsbo, där deras farfar Jöns (1799) och farmor Anna Beata (1802) levde kvar hos en dotter, Inger Helena (1839). Föräldrarna Johannes och Petronella hade ännu inte uppnått femtioårsåldern så möjligheterna att få överta en gård fanns ej. Det är förståeligt att de såg Amerika som det lockande alternativet. Inbördeskriget där hade just avslutats, landet skrek efter arbetskraft som ersättning för alla som skjutits av under kriget. Så Bengt August och Anna Josefina emigrerade till Amerika och lämnade far och mor och de tre syskonen kvar i Askhult.

In 1867 Bengt August and Anna Josefina were in their upper teens and had been working as a farmhand and a servant girl, in Morup or maybe in Olofsbo, where their grandfather Jöns (1799) and grandmother Anna Beata (1802) lived with their daughter Inger Helene (1839). As their parents Johannes and Petronella were still in their 50s, there was no chance to take over the farm. We can understand that they looked upon America as a very tempting alternative. The Civil War was just over and America needed labour after all the casualties during the War. Bengt August and Anna Josefina emigrated to America leaving parents and three siblings in Askhult.

Efter ett par år i Amerika - sannolikt i Pennsylvania - reste Bengt August tillbaka till Morup, men återvände till Amerika av någon anledning. Efter denna andra omgång reste han tillbaka till Morup igen och stannade för gott för att gifta sig och överta gården Askhult.

After a couple of years in America – probably in Pennsylvania – Bengt went back to Morup, but returned to America for an unknown reason. After this second emigration he came back to Morup, married and took over the family farm of Askhult.

År 1871 emigrerade Nils Aron, då 19 år gammal, stannade i Ame-

rika i fyra år, återvände till Morup för att stanna i fyra år och sedan emigrera en andra gång för att slutligen stanna i Amerika. Han blev stamfar för de ättlingar som huvudsakligen verkade i de östra delstaterna.

In 1871 Nils Aron (19) emigrated and stayed for four years before returning. He stayed in Sweden for four years, emigrated and settled permanently in America. He is the Ancestor of those who lived in the Eastern States of America.

Lillebror Bengt (1861) följde efter 1879 antagligen sedan Nils Aron förberett hans ankomst. Han stannade sedan kvar i Amerika och blev med tiden stamfar för den andra släktgrenen med boende i Colorado och Kalifornien. Därmed hade tre av Johannes och Petronellas barn blivit amerikaner.

His younger brother Bengt (1861) emigrated in 1879 probably after Nils Aron prepared for his arrival. He settled in America and he is the ancestor of the family branch who lives in Colorado and California. Three of Johannes' and Petronella's children had become American citizens.

Man kan endast spekulera i orakerna till Bengt Augusts och Nils Arons dubbla emigrationer och återkomster. Det kan röra sig om

taktiska överväganden för att finna de bästa framtidsmöjligheterna i Sverige eller Amerika. Det kan röra sig om kärleksaffärer. Ingen vet.

We can only speculate on the reason for Bengt August's and Nils Aron's double emigrations. It may have been tactical, to find the best possible future, Sweden or America? Or was it romance? Nobody knows.

Anna Josefina (1849) som dog i Brooklyn, New York, och Johan Bengtsson (1874 - 7.gen) som även han dog i New York (år 1900) är de första i släktkedjan som kom att begravas i amerikansk jord.

Anna Josefina, born in 1849, died, maybe in Brooklyn, New York. Johan Bengtsson (1874- 7th gen.) who also died in New York 1900 are the first of our family to be buried in America.